

Sygn. akt: VIII K 79/16

WYROK

Dnia 11 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Sławomir Więckowski

Protokolant stażysta Agnieszka Piczak

w obecności oskarżyciela - ---

po rozpoznaniu dnia 11 maja 2016 roku

sprawy:

Ł. M. s. T. i K. z domu F. ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 lutego 2015 roku dokonał wpisu na forum internetowym o zabarwieniu negatywnym przez co publicznie dokonał zniesławienia A. K.,

tj. o przestępstwo z art. 212 § 2 kk

ORZEKA:

1. oskarżonego **Ł. M.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. D. N. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielowi prywatnemu z urzędu;
3. zwalnia oskarżyciela prywatnego od kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII K 79/16

UZASADNIENIE

Na początku lutego 2014 roku D. i Ł. M. znaleźli ogłoszenie A. K. według , którego chciał on dokonać sprzedaży prawa partycypacji mieszkania przy ul. (...), które było zasobach (...).

Po obejrzeniu przedmiotowego mieszkania doszli oni do porozumienia z A., iż dokonają nabycia przedmiotowych praw za kwotę 20.000,00 zł.

W dniu 8 lutego 2014 roku doszło do podpisania umowy przedwstępnej przeniesienia praw partycypacji, zgodnie z którą Ł. M. miał zapłacić kwotę 20.000,00 zł za przedmiotowe prawa, po załatwieniu przez A. K. spraw spadkowych. Zgodnie z §4 ust. 1 umowy Ł. M. uiścił kwotę 1000,00 zł tytułem zadatku, natomiast zgodnie z §4 ust. 2 w przypadku niewykonania umowy przez sprzedawcę był on zobowiązany do zwrotu zadatku w podwójnej wysokości. Obaj mężczyźni zawarli również umowę sprzedaży mebli kuchennych za kwotę za kwotę 600,00 zł, przy czym A. K. otrzymał z tego tytułu kwotę 300,00 zł.

W rozmowie z p. M. – A. K. zobowiązał się, iż w związku z zawartą umową wycofa swoje ogłoszenie, które było umieszczone na kilku portalach internetowych.

Pomimo powyższych ustaleń przedmiotowe ogłoszenie nadal funkcjonowało na portalach internetowych dotyczących nieruchomości. W związku z powyższą sytuacją D. M. poprosiła swojego kolegę z pracy - S. B. aby ten przedzwonił do A. K. w związku z ogłoszeniem aby sprawdzić czy ta oferta jest aktualną. A. K. potwierdził w rozmowie telefonicznej, iż przedmiotowa oferta jest aktualna, a następnie umówił się ze S. B. na obejrzenie mieszkania. Podczas tego spotkania pomimo pytań ze strony S. B. nie przyznał on, iż wcześniej zawarł umowę przedwstępną z p. M. . A. K. proponował S. B. również nabycie mebli kuchennych. Informował on również, iż na ten sam dzień jest umówiony z innymi osobami na podpisanie umowy przedwstępnej, ale gdyby S. B. się zdecydował to on tak ją sformułuje, że będzie ją mógł zerwać aby podpisać umowę z nim.

Po tym D. i Ł. M. poinformowali A. K., iż zachowuje się on nielojalnie, gdyż nie wycofał ogłoszenia, a nadto oferował sprzedaż prawa do owego mieszkania ich znajomemu. Po tym doszło między stronami do jeszcze kilku rozmów telefonicznych, po czym, najpierw telefonicznie, a następnie pismem z dnia 22 kwietnia 2014 roku A. K. wypowiedział umowę przedwstępną. Po tym został on wezwany do zapłaty kwoty 2000,00 zł wynikającej z §4 ust. 2 umowy przedwstępnej oraz kwoty 300,00 zł tytułem zwrotu wpłaconej zaliczki na meble kuchenne.

A. K. w różnych pismach deklarował zamiar zwrotu przedmiotowych pieniędzy jednak były to zupełnie gołosłowne deklaracje.

dowody : wyjaśnienia Ł. M. k. 72v-74;

zeznania A. K. k.74 -74v;

S.B.k. 142v-143;

D. M. k.143;

K.M. k143v;

umowa przedwstępna k. 55-56,

umowa sprzedaży k. 57;

pisemne rozwiązanie umowy k. 58;

pisma stron k. 64, 65 ;

W dniu 22 lutego 2015 roku Ł. M. przeglądając jedno z forów internetowych dotyczące A. K. znalazł bardzo wiele negatywnych, wręcz obraźliwych wpisów, które dotyczyły jego działalności jako pośrednika w sprzedaży nieruchomości.

W celu ostrzeżenia innych osób przed działaniami A. K. dokonał on wpisu o treści „mnie też oszukał ale podobno jest chroniony przez policję”

dowody : wyjaśnienia Ł. M. k. 72v-74;

kopie wpisów z forów internetowych k. 7-8, 66-71;

W dniu 1 kwietnia 2016 roku Ł. M. w związku z zawartą umową przedwstępną zawiadomił Prokuraturę Rejonową w Toruniu o możliwości popełnienia przestępstwa przez A. K..

dowody : wyjaśnienia Ł. M. k. 73v;

akta sprawy Prok. Rej. w T. Ko 306/16 k. 143v, 153;

Oskarżony Ł. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przyznał om , iż w dniu 24 lutego 2015 roku dokonał na forum internetowym wpisu o treści „mnie też oszukał ale podobno jest chroniony przez policję”. Oskarżony w swoich zeznaniach opisał jak doszło do podpisania umowy przedwstępnej sprzedaży prawa partycypacji mieszkania przy ul. (...), które było mieszkaniem z (...) oraz dalsze zachowanie A. K. dotyczące wypowiedzenia przedmiotowej umowy oraz kwestii zwrotu pieniędzy na jego rzecz. Oskarżony podał , iż jego zamiarem w zakresie przedmiotowego wpisu było ostrzeżenie innych osób o nielojalnych i nieuczciwym działaniem A. K. aby taka sytuacja jak jego nie spotkała innych osób.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne wyjaśnienia Ł. M., gdyż są jasne, logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach : S. B., D. M. i K.M.oraz w dowodach z dokumentów w postaci kopii umowy oraz pozostałej korespondencji między stronami.

W ocenie Sądu brak jest dowodów, które mogły by podważyć twierdzenie oskarżonego , iż jego zamiarem przy dokonaniu przedmiotowego wpisu było ostrzeżenie innych osób przed nieuczciwymi zachowaniami A. K..

Sąd również przyznał walor wiarygodności zeznaniom S. B., D. M. i K. M., które są w pełni spójne i wzajemnie się uzupełniają . Świadkowie Ci opisali okoliczności zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży prawa partycypacji mieszkania przy ul. (...) oraz okoliczności dotyczące oferowania sprzedaży tych praw S. B., który działał na prośbę D. M. . Zeznania powyższych świadków jak również wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są co do zasady bezsporne i dotyczą okoliczności, którym nie zaprzeczał również A. K..

Sąd uznał zeznania A. K. za częściowo wiarygodne. Sąd uznał je za wiarygodne w części dotyczące zawarcia umów z Ł. M.. Natomiast za niewiarygodne uznał twierdzenia A. K., iż miał on i ma nadal zamiar zwrotu pieniędzy Ł. M.. Powyższe deklaracje w kontekście ustaleń w niniejszej sprawie należy uznać za zupełnie bez pokrycia i gołosłowne, gdyż od wypowiedzenia umowy przez A. K. do wydania wyroku w niniejszej sprawie minęły już dwa lata i oskarżyciel prywatny nic w tym zakresie nie zrobił.

Sąd również uznał za niewiarygodne twierdzenia A. K., iż informował on oskarżonego, że w przypadku znalezienia korzystniejszej oferty może się wycofać z umowy z nimi, gdyż zaprzeczają temu oskarżony oraz świadkowie D. M. i T. M.. Nadto powyższe twierdzenie należy uznać za zupełnie sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, gdyż w sytuacji kiedy p. M. mieli załatwiać sobie kredyt w celu dokonania zapłaty na rzecz A. K., to takie oświadczenie powodowałoby bezcelowość ich działań. Również za niewiarygodne w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki Sąd uznał twierdzenia oskarżyciela prywatnego, iż w związku z tym konkretnym wpisem miał on nieprzyjemności typu rodzinnego, gdyż jego dwie były żony w związku z tym wpisem domagały się od niego wyjaśnień.

Mając na uwadze treść innych wpisów, które są zamieszczone na tym samym forum internetowym należy uznać, iż wpis oskarżonego był dość łagodny i wyważony i to raczej inne wpisy mogłyby spowodować zainteresowanie byłych żon oskarżyciela prywatnego.

Trudno jest również Sądowi weryfikować powyższą okoliczność w sytuacji kiedy oskarżyciel prywatny nie zawnioskował o przesłuchanie swoich byłych żon.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów zebranych w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując powodów do poddawania w wątpliwość ich autentyczności. Wskazane dokumenty sporządzone zostały we właściwej formie, przez uprawnione organy i osoby. Tym samym Sąd nie znalazł podstaw, by wskazanym dokumentom odmówić wiarygodności bądź mocy dowodowej.

Ł. M. został oskarżony przez A. K. o to, że w dniu 24 lutego 2015 roku dokonał wpisu na forum internetowym o zabarwieniu negatywnym przez co publicznie dokonał zniesławienia A. K.,

tj. o przestępstwo z art. 212 § 2 kk.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 pkt 2 kk, nie popełnia przestępstwa określonego w art. 212 § 1 lub 2 kk (zniesławienie), kto publicznie podnosi lub rozgłasza prawdziwy zarzut służący obronie społecznie uzasadnionego interesu.

W ocenie Sądu w zaistniałej sytuacji dotyczącej braku zwrotu pieniędzy przez A. Ł. M. z tytułu umowy przedwstępnej przeniesienia praw partycypacji z dnia 8 lutego 2014 roku oraz umowy sprzedaży mebli w powiązaniu z wcześniejszą sytuacją kiedy oskarżyciel prywatny pomimo podpisania umowy nadal oferował owe prawa do mieszkania do sprzedaży co potwierdziły działania S. B. uprawniało oskarżonego do napisania powyższego wpisu, gdyż mógł on w swoim przekonaniu poczuć się w tej sprawie oszukany.

W odniesieniu do obrony społecznie uzasadnionego interesu (art. 213 § 2 pkt 2 kk) należy stwierdzić, że sytuacja ta ma miejsce wtedy, kiedy podniesione zarzuty mogą służyć, lub wręcz służą, ostrzeżeniu innych osób przed nagannym zachowaniem pomówionego (zob. J. Sobczak, Komentarz do przepisu art. 213 kk [w:] Komentarz do Kodeksu karnego, red. Stefański 2016, wyd. 14). Chociaż pojęcie "społecznie uzasadnionego interesu" jest nieostre, w ocenie Sądu Rejonowego, taki przypadek zachodzi w niniejszej sprawie.

Problematyka wywiązywania się zawieranych umów cywilnoprawnych znajduje swoje odzwierciedlenie także na gruncie przepisów prawa karnego materialnego (zob. przepis art. 286 kk, rozdział XXXVI kk). Nie ulega zatem wątpliwości, że podmiot, który zawiera daną umowę winny jest dołożyć wszelkiej staranności w wywiązaniu się z zaciągniętego zobowiązania. W przypadku, gdy tego nie czyni narusza społecznie uzasadniony interes w postaci pewności obrotu gospodarczego, płynności finansowej innych jednostek.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, iż działanie Ł. M. w kontekście art. 213 § 2 kk było w pełni uzasadnione i wobec tego zgodnie z powyższym przepisem Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielowi prywatnemu z urzędu, orzeczono po myśli § 14 ust. 2 pkt. 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. 2002, nr 163, poz. 1348).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, że uiszczenie ich przez oskarżyciela prywatnego byłoby nadmiernie uciążliwe z uwagi na jego sytuację rodzinną